

bil skatte- og erhvervs politik; ellers forbliver vi et uselvstændigt, ustadigt og konjunkturafhængigt overførselssamfund afhængigt af dansk statsstøtte.

Vi må bestræbe os på at blive det modsatte nemlig en erhvervsbaseret moderne selvstændig lille nation med et skattetryk på maksimum 30 pct. med et højt skattefrit bundfradrag. Et fornuftigt skattesystem på Færøerne vil opveje mange af de ulemper, som et isoleret øsamfund som Færøerne naturligt lider under i konkurrence med et europæisk storsamfund som Danmark.

Det nuværende landsstyre har lagt grundlaget for denne nye politik med vores bruttoskatteordning, som jeg forventer at den danske regering værner sig til at leve med, og jeg tror nok, at den danske regering må vænne sig til et par andre ting.

Dette spørgsmål bringer mig nemlig til den aktuelle situation i rigsfællesskabet for Færøernes og Danmarks vedkommende nu, lige efter at jeg har hørt hr. Otto Steenholdts bemærkninger om rigsfællesskabet i forholdet Danmark/Grønland.

Jeg følte Færøerne fejlet til side i statsministerens svartale i åbningsdebatten den 8. oktober i år, men det var nok sent på aftenen, fordi statsministeren, som han sagde, var i foruroligende fin form. Jeg formoder, at statsministeren ventede at kunne udskrive valg den aften i god tid før den færøske bankundersøgelses offentliggørelse den 15. januar 1998.

Men statsministerens valgtaktik mislykkedes, og siden har Folketingets PØ-Udvalg irettesat ham for den arrogante holdning til Færøerne, som jeg tror man udtrykte det. Måske har PØ-Udvalgets næse hjulpet, eller der har været andre årsager, for statsministeren har ganske uventet sammen med lagmanden og Otto Steenholdt, landsstyreformanden, arrangeret et rigsmøde på Færøerne den 6. januar 1998 på tærskelen til bankrapportens offentliggørelse. Sambandpartiet har lagmanden, der er vært for de fornemme gæster statsministeren og landsstyreformanden.

Det færøske Socialdemokrati har længe følt sig forsmået og forbigået af sin ideologiske rigsfører, den danske statsminister, og er derfor sikkert henrykt over at kunne gøre det godt igen med sit moderparti her i Danmark, men de andre færøske partier, der repræsenterer over halvdelen af vælgerne, er forundret over det

pludseligt annoncerede statsbesøg den 6. januar kun en uge før sandhedens time.

Selvfølgelig byder Folkeflokken statsministeren velkommen til Færøerne som alle andre gæster. Gæstfrihed er selvsagt en dyd og en kærkommen pligt for os færinger, men vi synes, statsministeren kunne have ventet med at invitere de færøske partier til samtaler, til efter at vi har kunnet gøre status over bankundersøgelsens udfald.

Det forundrer ikke, at Samband og Socialdemokrati i enhver dansk statsminister ser en julemand især på denne tid af året, men et flertal af færingerne ser derimod statsministeren snarere som en smart overtaler, en charmør, der er på offensiv i det nordatlantiske.

Grønborgs undersøgelseskommission støtter sig til samme dokumentation som den hidtil bedste dokumentarudsendelse i færøsk tv, så jeg må sige, at hvis resultatet bliver det samme, står den nuværende regering til en fældende afsløring af magtfordrejning og sammenrotning af danske politiske, bureaukratiske og private interesser. Færøerne blev nemlig kastet for et kobbelt kyniske bankspekulanter, og vi blev i 1993 latterliggjort af den danske presse, som dog sadlede om senere, da den opdagede, hvad der var sket.

Der bliver nok tale om afdækning af et politisk bedrag, som en så stærk partner som Danmark ikke kan være bekendt over for en lillebror som Færøerne.

Statsministeren anbefaler nu tid til omtanke, lejlighed til at kigge hinanden dybt i øjnene og til lange samtaler. Det viser i hvert fald en ændret taktik, for vi husker de pludselige, men dog velforberejdede overfald fra statens side af den lille partner i nord, dengang landsstyremænd, hjælpeløse færøske embedsmænd og bankfolk på Færøerne blev indkaldt sent om aftenen til weekendmøder i København næste morgen, hvor finansministerens revolver, om jeg så må sige, lå ladt på statsministerens skrivebord ved siden af den pen, som skulle bruges til underskrivning af udfærdigede dokumenter.

Jeg håber, at bankundersøgelsen kan tjene til at erstatte Færøerne nogle af de milliarder af kroner, som vi blev påtvunget at betale for Den Danske Banks rænker og svig mod Færøerne.

Den Danske Bank havde selvfølgelig pligt til at hytte sit eget skind, men den danske regering havde moralsk pligt til at vælge ret frem for tilbøjelighed til at beskytte private pengekrede i Danmark på bekostning af Færøerne.